

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

KARİKATÜR YARIŞMASININ SONUÇLARI

GÜNAYDIN

uzun 37

İnsanoğlunun
en rahat olduğu,
koltuklar içinde,
berber koltuğu !

Berber Keyfi

ANLAT DERSİNİ MARKO PAŞA'YA!

ANKARA'DAN B. KÂ-
MİL S. YE:

Geçmiş olsun, Kara-
kolda polis dayığı yiyen
her yurttaş sizin gibi
mizah hikâyesi yazmaya
kalkışsaydı, yurttaşları-
mızın en az üçte ikisi
mizahçı olurdu. Dayığın
insanları mizahçı değil
genellikle şair yaptığı
söylenir. Hatta bir ünlü
şairimiz, İstanbul'an A-
cıbadem semtinde bir
zamanlar, hafif içkili
olduğundan bir gece yal-
palıyarak yürüdüğü için
yolunu kesen bekçi ve
polislerden dayak yiyin-
ce şu beyiti yazmıştır :
"İnsaf kalmamış beni â-
demde-anamı ağlattılar
Acıbadem'de."

Türklerden çok şair
yetişmesinin nedenini
polis dayığında bulan-
lar bile vardır. Demek
ki, bir Türk Atasözü o-
lan "Cennetten çıkma
dayak" en iyi esin peri-
sidir. Ama nedense siz,
polisten dayığı yedikten
sonra, şiir değil de mi-
zah yazmışsınız.

ANTALYA'DAN BN.S.
SORUYOR:

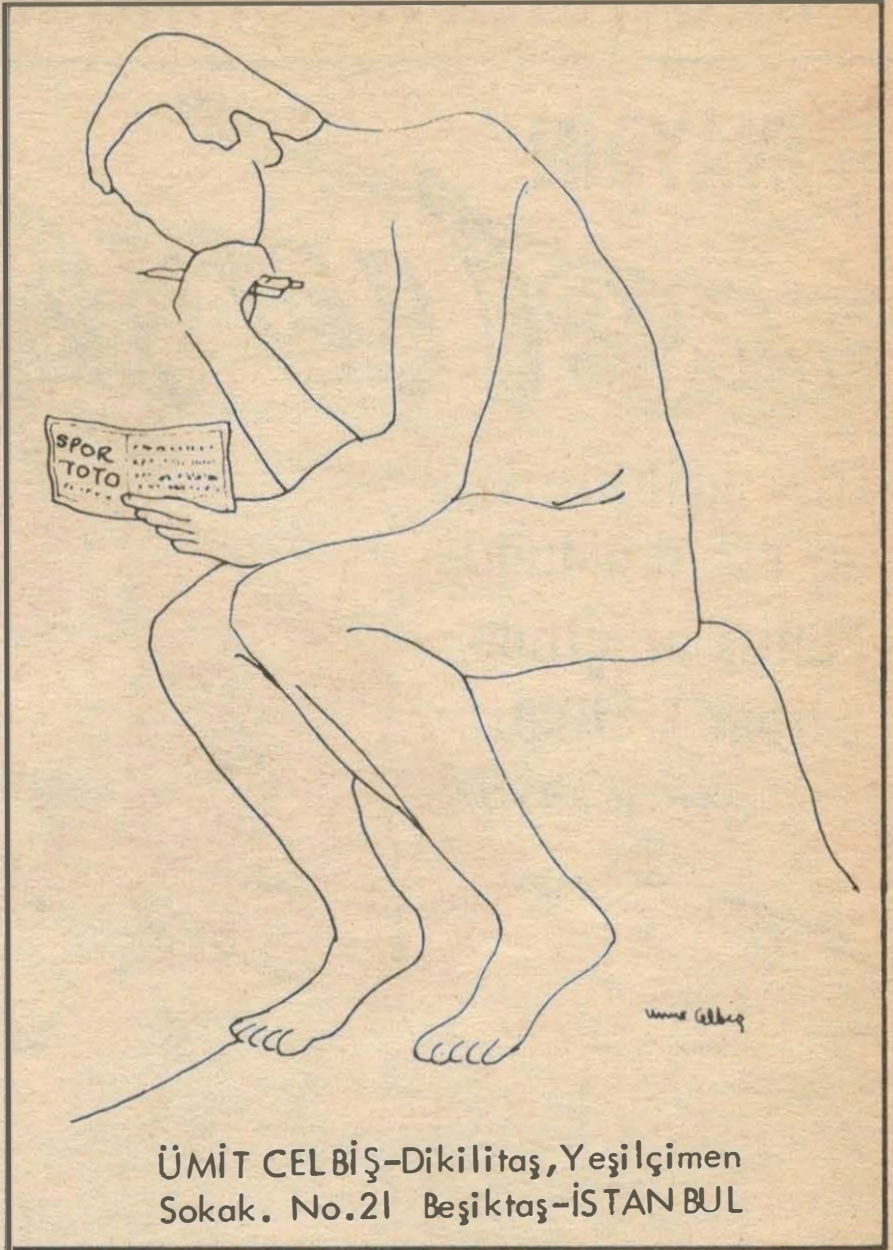
"Sayın Paşam,

Verdiğiniz bazı çok
sert cevaplara şaşıyo-
rum. Hangi kalemi, mü-
rekkebi kullanıyorsu-
nuz?"

MARKOPAŞA:

"Sayın Bayan,

Okurlarımızın birinci seçtikleri karikatür

ÜMİT CELBİŞ-Dikilitaş, Yeşilçimen
Sokak. No.21 Beşiktaş-İSTANBUL

Herkes Markopaşa'-
ya yumuşak başlı der-
ken, size sert mi geldi?
Kendimize batırdığımız
çuvaldız ve yüreğimizin
kanıyla yazıyoruz da
belki ondandır... Mizah
budur, hoşgörmenizi di-
leriz."

MANİSA'DAN ADININ
SAKLI TUTULMASINI
İSTEYEN BİR OKU-
RUMUZ SORUYOR:

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rante.org>

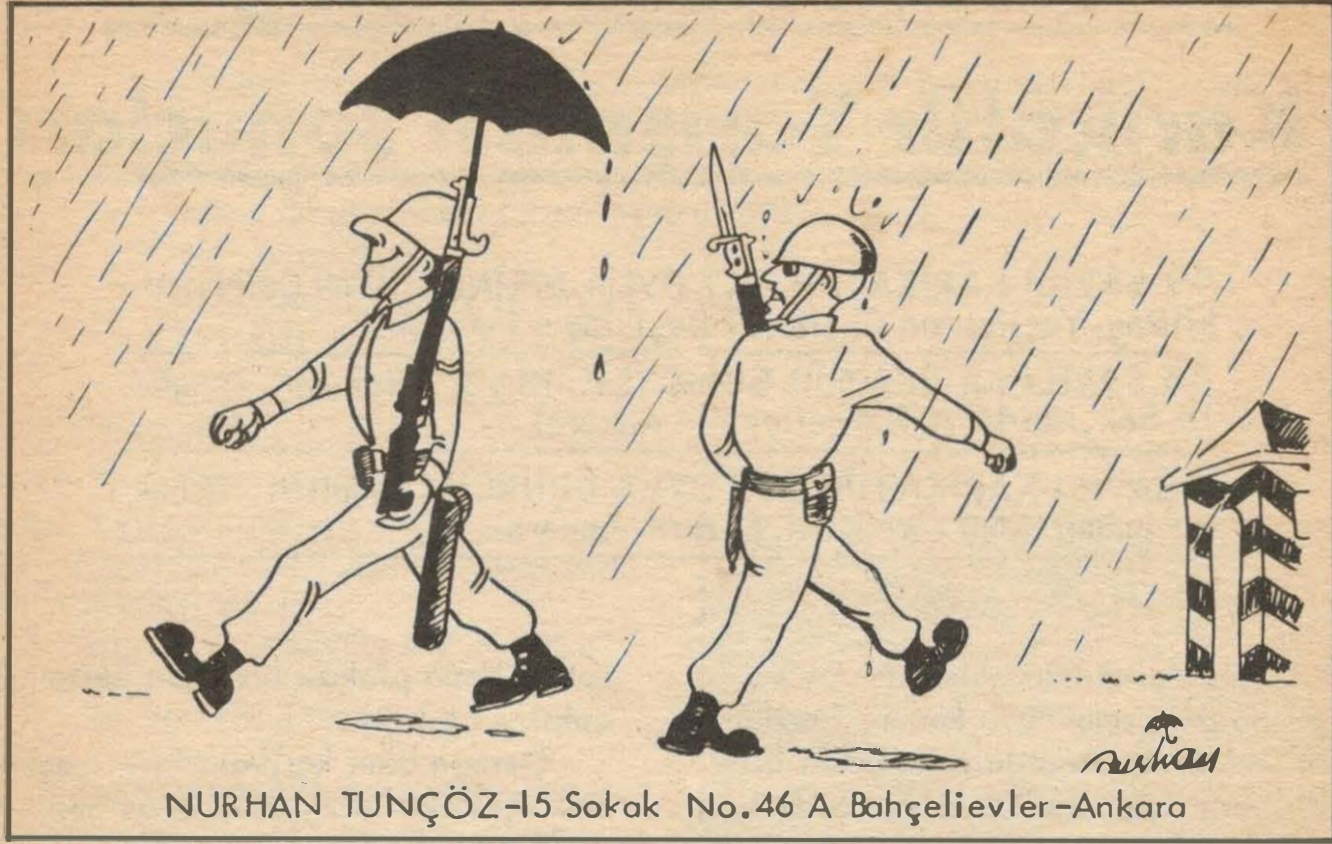
"Sayın Paşam,

1840'larda doğmuş -
sunuz, hâlâ yaşıyorsu-
nuz. Allah gecinden ver-
sin ama, ne zaman öle-
ceksiniz?"

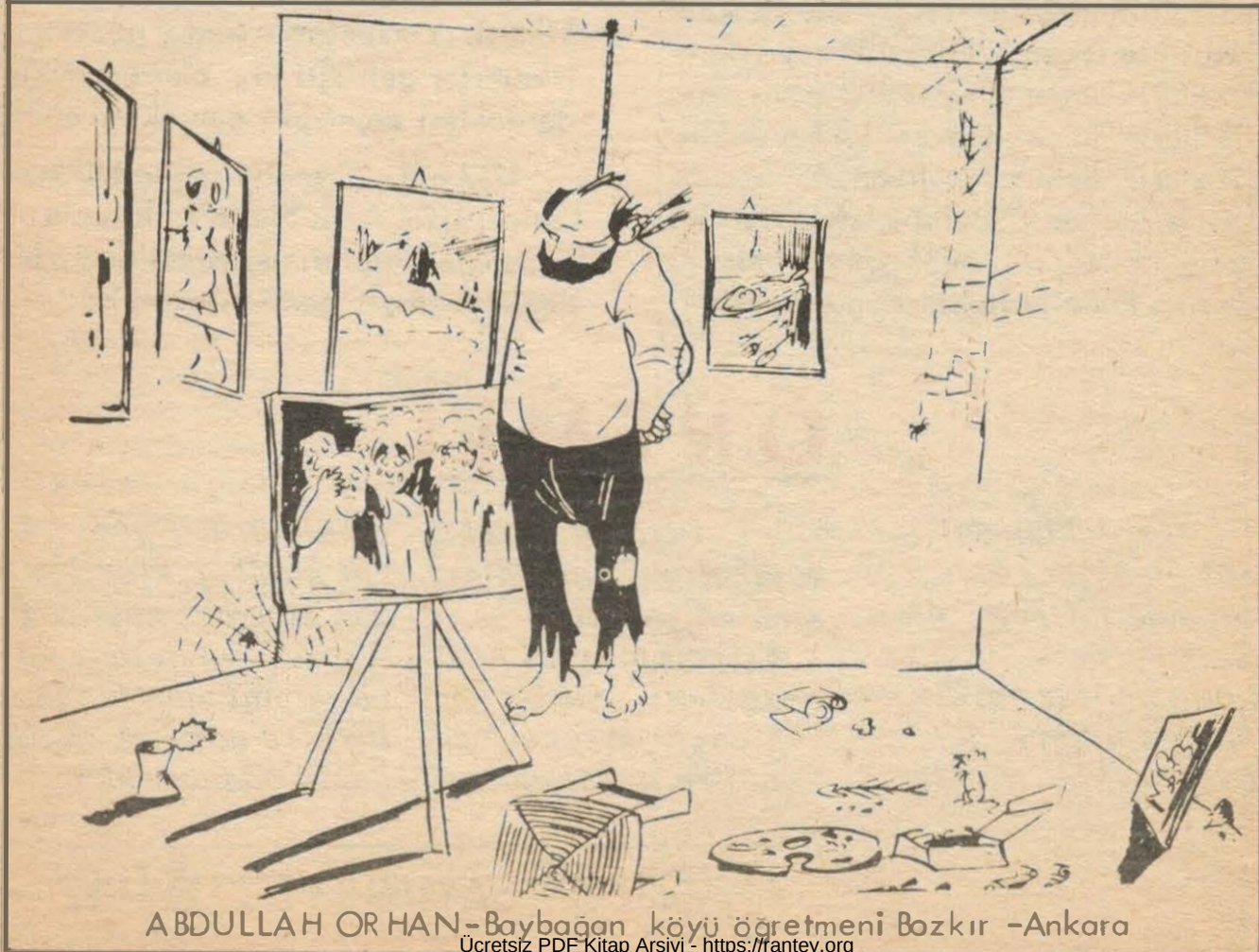
MARKOPAŞA:

Amma yaptınız ha..
Daha İsmet Paşa'yla Ce-
lâl Bayar yaşıyor: Ben
onlardan da yaşlı deği-
lim ya... Siz okurları-
mın derdi oldukça ben
yaşarım. Sonra derdini-
zi kime anlatacaksınız.
Ben de olmasam?

Okurlarımızın ikinci seçtikleri karikatür

Okurlarımızın üçüncü seçtikleri karikatür

Nasrettin Hoca Armağanı

Karikatür Yarışması sonuçları

99 SAYILI KARİKATÜR 1217 OYLA BİRİNCİ : (Ümit Celbiş: Di - kilitaş, Yeşilçimen Sk. No: 21 Beşiktaş - İstanbul)

45 SAYILI KARİKATÜR 586 OYLA İKİNCİ (Nurhan Tunçöz: 15 Sok. No: 46 A, Bahçelievler- Ankara)

8 SAYILI KARİKATÜR 398 OYLA ÜÇÜNCÜ (Abdullah Orhan : Baybağan Köyü öğretmeni, Bozkır- Ankara)

Okurlarımızdan aldıkları oy sayısına göre onuncuya kadar karikatürleri derece alanların adlarını bildiriyoruz: 96 sayılı karikatürle Sen - can Güngör, 38 sayılı karikatür ile Mehmet Kurçaloğlu, 37 sayılı karikatürle Yücel Tanyeri, 97 sayılı karikatürle Engin Yüksel, 104 sayılı karikatürle Taner Özgüç, 102 sayılı karikatürle Tamer Tanyeri, 84 sayılı karikatürle Ayhan Demirkan.

Birinciye 1000, ikinciye 750, üçüncüye 500 lira ödül gönderilmiştir. Ayrıca kendilerine birer gümüş Nas-

rettin Hoca plakası armağan edilecektir.

Derece alan karikatürleri seçmek için okurlarımızdan 4964 mektup geldi.

Birinciden sonraki oylar çok dağılmıştı. Yarışmaya o kadar güzel karikatürler gelmişti ki, okurlarımızın dereceleri seçmeleri gerçekten güçtü

1217 oyla birinciye seçen bütün okurlarımıza, Aziz Nesin'in kitaplarından, mektuplarında istedikleri bir tanesi postayla gönderilecektir.

ÖNEMLİ

Gerçekten çok güzel oldukları halde, oy lamada derece alamamış yarışma karikatürleri de vardır. Bu karikatürleri yapanlara mektup yazıla

rak Ustura'ya sürekli karikatür yapmaları rica edilecektir.

● Gecikme gibi bazı nedenler yüzünden yüz dört yarışma karikatürü arasında ya

yınladığımız bazı güzel karikatürler, bundan sonraki sayılarımızda yayınlanacak ve yayınlanan karikatürlere normal telif hakkı ödenecektir.

GELECEK SAYIMIZI BEKLEYİNİZ

NASRETTİN HOCA ARMAĞANI

VARAN 2 FIKRA YARIŞMASI

Gerekli açıklamalar gelecek sayılarımızda

40'INCI SAYIMIZI BEKLEYİNİZ

ÖLÜMÜNÜN
DÖRDÜNCÜ
YILDÖNÜMÜNDE
REFİK HALİT KARAY'DAN
BİR HİKÂYE :

Gıpta ettiğim biri

Vapurda yanyana idik, ben sigaramı paketten çıkarır çıkarmaz hemen elini cebine soktu, bir kutu kibrit çıkardı ve yakarak kemali nezaket ile uzattı:

-Teşekkür ederim efendim, dedim lütfettiniz...

Bu ne nezaketli zattı. Bittabi dikkatlice yüzüne, kıyafetine baktım: Adı çehreli, bayağı elli, tıknaz, kıranta bir adamdı. Acaba tüccar, sarraf, yoksa çarşıda kuyumcu veya köylerden birinde eczacı mı idi. Öyle bir şey... Sigaramı yakmak suretiyle gösterdiği nezakete, ben de hemen sohbetegirişmek suretiyle mukabele ettim:

-Galiba, dedim, Büyükdaya gidiyorsunuz?

-Evet, dedi, Tarabya'da Sümerpa-las'ta idim, yerimden memnun kalmadım, oradan Tokatlıyan oteline geçtim, yine olmadı. Simdi Adaya Splandide gidiyorum. İnşallah orada rahat ederim.

-İnşallah, dedim.. İsabet etmişsiniz!

Aferin adama be.. Ben onu öyle, mutena otellerde oturup kalkacak bol paralı, tabiat sahibi birisi zannetmiştim. İnsan kılık kıyafetten belli olmuyor vesselam... Böyle her günü için sekiz, on lira otel ve pansiyon parası verebilmek için insan bugüne bugün akar ve irat sahibi olmalı.. Bravo kıranta Ruma. Türkçeyi de bir fasih konuşuyor ki...

-Nasıl c taraflar, diye musahabe-me devam ettim, Boğaziçi parlak mı?

-Eski zamanların tırnağına ben zemiyor.. Sıkıldım, dar kaçtım.

-Beykoz'a teşrif edildi mi?

-Üç gün kadar orada da bulundum. Umdüğüm kâr çıkmadı, döndüm.

Anlaşılan muhatabım Beykoz'a şansını denemek için gitmiş, kaybetmişti.

Yahu, bu ne menden adamdı.. Hiç bir zevkten geri kalmıyordu. Ben bunları düşünürken o sözüne devam ediyordu.

-Hem beyefendi, dedi, şimdi otellerde eski rahat yok... Bir kere yemekler o yemekler değil.. İyi yağ kullananı nadir, boyuna vejetalinler, konserveler, salçalar, hep geçkin, bayat şeyler.. Aşçılar da acemi ya... Geçen gün, mesela, bir "Petit Poulet á la villa gevisé" yapmışlardı, nerede eski Tokatlıyan'ın "Poulet au cocotte"i. Elimi sürmedim, bugünün aşçıları "œuf poché" yapmaktan aciz!

Muhatabım gittikçe nazarımda ehemmiyet kesbediyordu. Alafranga yemekten de ne iyi anlıyordu. Sohbet mecrasını musikiye çevirdim, bakalım bu baptaki mütalaası ne?

-Cazbant canınızı sıkıyor mu?

-Fena halde... Fakat danslar hoşuma gidiyor, biz yaşımızı geçiririz,

böyle uzaktan sarmaş dolaş kıvranmaları seyrederek gönül avutuyoruz. Geçen kış Perapalasta bulundum, tedan-sanlar olurdu, fevkalade şeylerdi...

Hay mesut adam hay. Yazın Tarabya'da ve adada, kışın Beyoğlunda, otellerden otellere.. Bu ne rahat ömür. Galiba bekardı da.. Sordum:

-Hayır, evlivim, fakat madamam Mısır'da.. Héliopolis otelinde..

-Mısır bu mevsimde sıcak olmaz mı?

-Bu hafta Lübnan'daki Sofer oteline gidiyor!

-Çok mükemmel.. Fakat niçin beraber bulun muyorsunuz?

-Evvelce beraber çalışırdık.. İşte öyle icap etti. Şimdi ayrı bulunuyoruz

"Beraber çalışırdık" tabiri nazarı dikkatimi celbetti. Sormak üzere idim, öteden birisi koşarak geldi, el sıkıştılar, rumca konuşmaya daldılar, sustum.

Gece otelin tarasında, mehtaba, denize ve karşıki sahillere karşı kadın erkek oturmuş, dans seyrediyor ve cazbant dinliyorduk. Canım dondurma istedi:

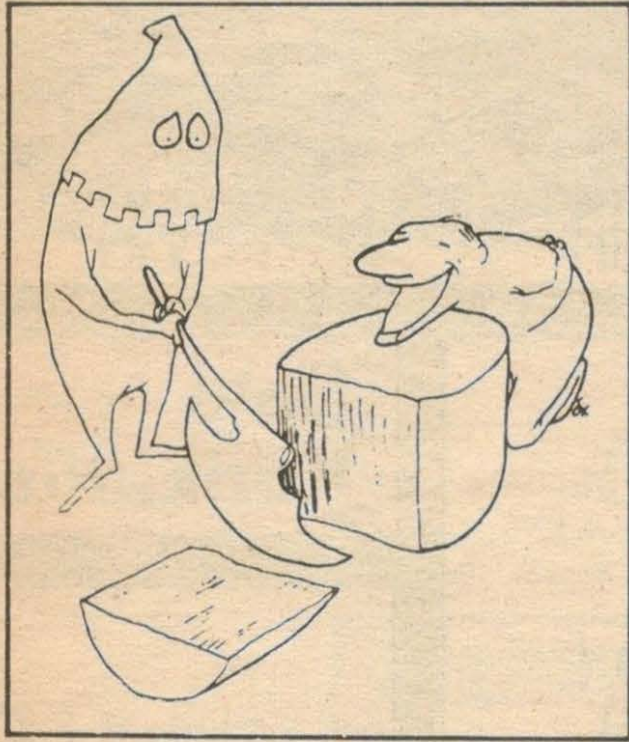
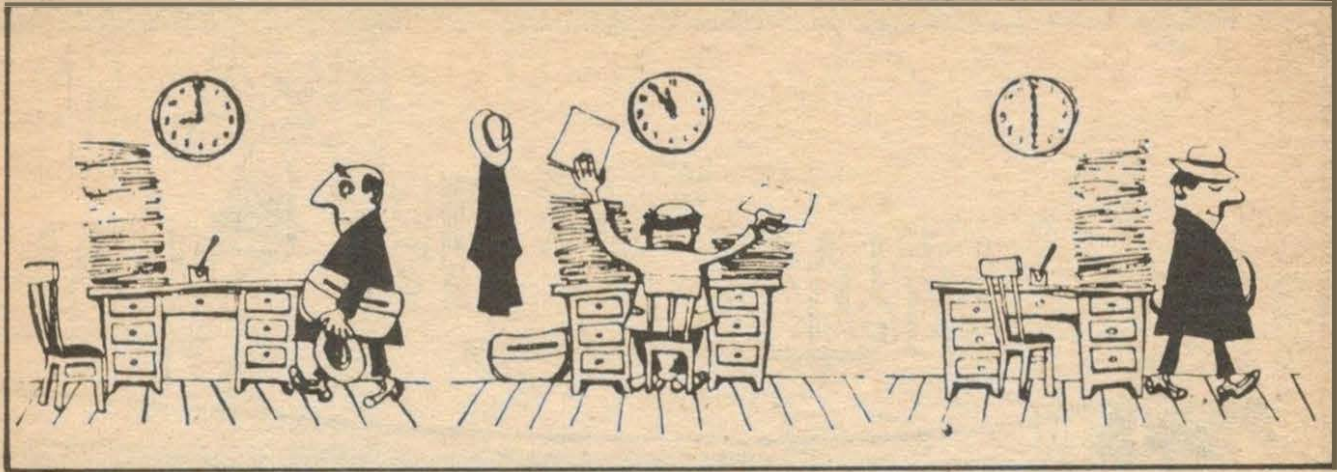
-Garson!

-Oriste Beyim!

Karşıma kıranta, tıknaz beşuş bir garson geldi, durdu. Bu, o idi, vapurda gördüğüm zat..

Tevekkeli itiyat sevgiyle sigaranı yakmamış ve "Beraber çalışırdık" dememişti.. Mamafih hesabı görüp de masadan kalktığı zaman şöyle düşünüyordum:

-Ben onu en seçme yerlerde parasıyla yaşıyor zannederek haline gıpta etmiştim, meğerse mesut adam hem de üste para alarak yaşıyormuş, daha da, daha rana imiş!

AÇMI YORUM

Yusuf Ziya Ortaç, İkdan gazetesinde fıkra yazıyken, kendisine gelen bütün mektupları, yine o gazetede çalışan Yusuf Ziya adında meraklı bir adam açıyordu.

Bir gün kapısı vuruldu. Bir teneke yağ, bir teneke bal getirmişti bir adam. Ortaç,

-Benim değil, dedi, öbür Yusuf Ziya Bey'in olacak...

Ertesi akşam, fındık kurdu gibi civelek bir kız odasına girip,

-Galiba yanlış... dedi, benim tanıdığım Yusuf Ziya başka...

Bunun üzerine Ortaç,

-Bak Yusuf Ziya, dedi, bana gelen mektuplarımı açıyorsun, yanlışlık diyorum. Ama ben sana diye yanlışlıkla bana gelenlere aynı şeyi yapmıyorum.

GÜZEL BEYİT

Şair Halil Nihat, yeni yaptırdığı evine Süleyman Nazif'i götürürken şiirlerinden beyitler okur, her beyitten sonra da,

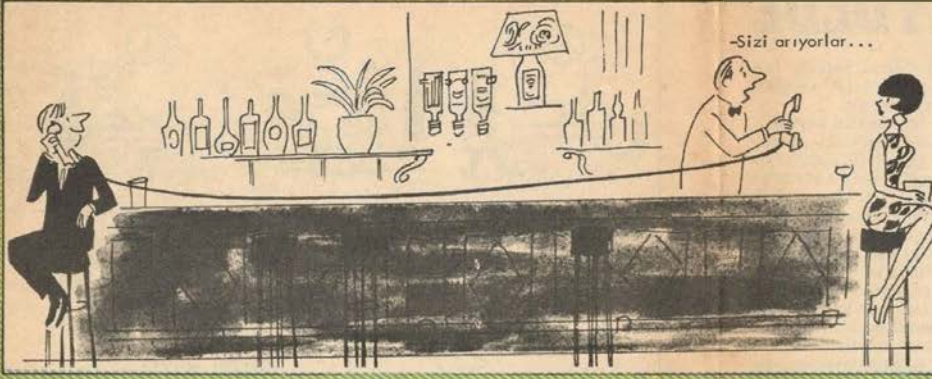
-Bu beyti nasıl buldunuz? diye sorar, Nazif,

-Güzel... dermiş.

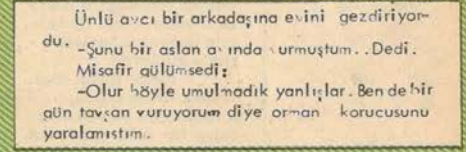
Sonunda eve gelmişler, Süleyman Nazif yeni yapılmış evi görünce,

-İşte, demiş, senin güzel beytin bu!...

Ünlü Karikatürcüler GUS

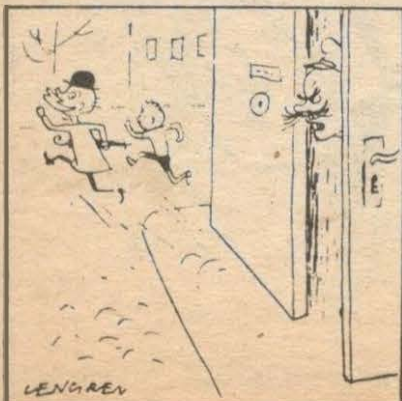
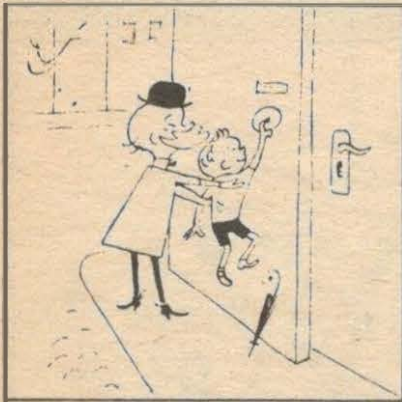
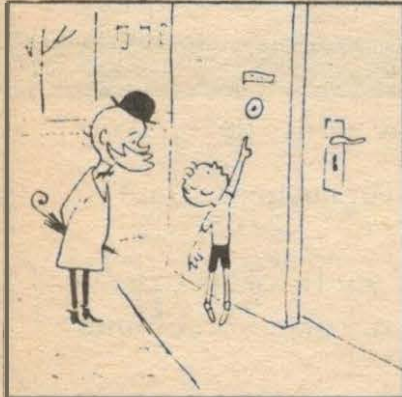

REFİK HALİT VE AYDEDE

*Yusuf Ziya Ortaç
"Bizim Yokuş" adlı
kitabında Refik Halit'i
şöyle anlatmaktadır:*

Uzaktan sevdiğim bir yazardı Refik Halit Bey: Memleket hikâyeleri yazarı, Boz Eşek, Şeftali Bahçeleri, Yıldı Bir yazarı..Hepsi, kafamda, gönlümde birer anıttı bu hikâyelerin...

İttihat ve Terakkî'nin İstanbul'dan sürdü -

ğü Refik Halit'i, kim getirmiştir tekrar İstanbul'a bilir misiniz? Yine İttihat ve Terakkî'nin bir genel merkez âzası. Ziya Gökalp!

Aydede'de yazı yazmak isterdim elbet. Ama, karşımdaki adam bir mizah ustasıydı. Koylay mıydı ona yazı beğendirmek?

Bir ayrı tarz aramalı, yeni, ayrı, onun sayfalarında olmayan bir şey yapmalıydım.

İşte, sonradan "Nikâhta Keramet" adlı bir kitapta topladığım manzum hikâyeleri, Aydede için yazmaya başlamıştım o günlerde.

... Refik Halit Bey, insana ilk tanışıklığın çekingeniğini hemen unutturan bir insandır. Rahat, tabii bir insan. Biraz tok biraz derinden gelen bir sesle,

- Oooo, buyrun, dedi: yanına girince... Kahraman'ı okudum.

Sahiden beğendi. Önce kenarına puntosunu katratını işaret etti, sonra küçük bir pusula yazdı, Aydede'nin idare müdürlüğünü yapan Ulvi Bey'den daha yazım dizgiye giderken parasını aldım: Beş lira...

Bir yazıya verilen en itibarlı paraydı bu...

... Rıza Tevfik, Fazıl Ahmet, Reşat Nuri, Ercüment Ekrem, Orhan Seyfi, Enis Behic, Peyami Safa, Halil Nihat, Os-

man Cemal, Selâmi İzzet yazarları arasındaydı Aydede'nin...

İstanbul'un bayraklarla kıpkırmızı olduğu bir gün, Refik Halit'i sapsarı gördüm. Aydede'ye güzel, ışıklı bir sevinç yazısı yazmıştım. Aradan geçen birkaç yıl hafızamı yanıltmıyorsa, adı "Rengini Buldu" ydu bu yazının. Yunan bayraklarından kurtulan payitahtın, o alev alev sevincini anlatıyordu.

Kendini tutmasa, elinde bayrak, kirpikle rinde yaş, bahtiyar çığlıklar atarak sokağa fırlayacak, kalabalığa karışacaktı belki de...

Ama, sabah başyazarı, Ali Kemal'in, Beyoğlu'nda berber dükkânından çıkarken, çal yaka kaçırılması, İzmir'te linç ettirilmesi yıldırıyordu onu. Gönlü bayrak bayrak sevinirken yüzünün sapsarı kesilişi bundandı...

KONUŞUYOR

- Nasıl, senin küçük konuşmasını öğrendi mi?

- Ah, hem de nasıl!.. Şimdi de susmasını öğretmeye çalışıyoruz.

REFİK
HALİT
KARAY
(1888-1965)

Türk Mizah Edebiyatının bir yeni aşamasının usta yazarıdır. 22 Ocak 1922 de çıkarmaya başladığı ve 90 sayı sürdürebildiği "Aydede" adlı mizah dergisi, mizah edebiyatımızda yeni bir evre ve büyük bir aşamadır.

Okumakta olduğu Galatasaray Sultanisi'nden (Lisesinden) Hukuk Mektebine geçti. Bir yandan da Maliye Nezaretinde kâtip oldu. Meşrutiyet ilân edince okulu ve kâtipliği bırakarak gazeteciliğe başladı. "Fecr-i Atı" cilere katıldı. Ünlü mizah dergisi Kalem'e Kirpi takma adıyla mizah yazdı. Her değerli mizahçının uğradığı belâlar, onun da başına geldi. Muhalif partiden olmadığı halde yazılarıyla muhalif olduğu için İttihat ve Terakki Hükümeti Refik Halit'i Sinop'a sürdü. Sürgün yerleri değiştirilerek Çorum'a, Ankara'ya, Bilecik'e gönderildi. Dönüşünde Robert Kolej'de bir süre Türkçe öğretmenliği yaptı. Yeni iktidar Hürriyet ve İtilaf Fırkasının Genel Merkezine üye olduktan sonra Posta-Telgraf Genel Müdürlüğüne atandı. Aydede'yi yayınlamaya başladı. Bu dergide Kurtuluş Savaşına karşı yazılarından ve davranışlarından ötürü "Yüzellilikler" listesine sokulup yurt dışına çıkarıldı (9 Kasım 1922) On beş yıl Halep ve Beyrut'ta sürgün yaşadktan sonra af kanunun - dan yararlanarak (TMZ 1938) yurda döndü. Aydede'yi yeniden çıkardıysa da (1948-49) yeni bir düzeye gelmiş olan mizaha ayak uyduramayan ikinci Aydede (125 sayı) başarılı olamadı. 1965 de öldü.

TAKLİT

Kadın kocasına :
-Oğlanın halini gör
de utan !..

diye bağırırdı. Daha bu
yaşta sigara içmeğe ö-
zeniyor ve herhalde be-
ni taklit etmiyor...

Adam kızdı ve :

-Ya kız ?... diye söy-
lendi. O da geçen gün
balkonda komşunun oğlu
Yalçınla şapur şapur
öpüşüyordu. Herhalde
da beni taklit etmiyor.

AMERİKA'NIN CUMHURBAŞKANLARI

KUDUZ OLURSA

Amerika'nın ünlü cumhurbaşkanlarından Lincoln, bir gün arkadaşlarıyla kuduz hastalığı konusunda konuşurken, biri Lincoln'e sordu:

-Kuduzla yakalanacak olursanız ne yaparsınız?

Lincoln,

-İlk önce bir kâğıt, kalem isterim... dedi.

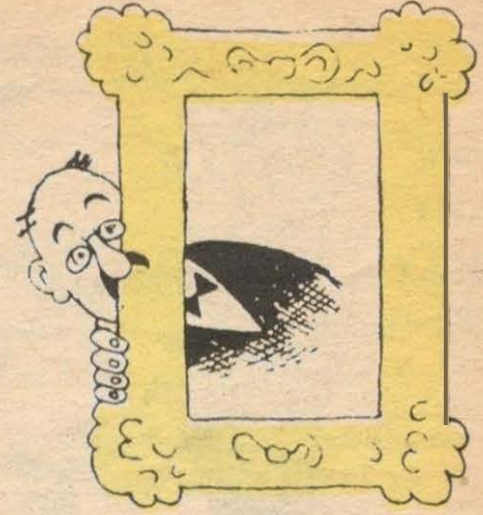
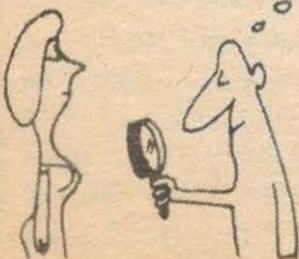
-Vasiyetinizi yazmak için mi?

-Hayır... Isıracağım politikacıların listesini yazmak için...

*

KİRALAYINIZ!

Amerika iç savaşı sırasında Başkan Lincoln'ün durumu zorlaşmıştı. Kuzeylilerin iyi eğitilmiş askerleri ve usta komutanları yoktu. General George Melellan iyi bir generaldi. Ama çok geç karar verebiliyordu. Çok ince eleyip sık dokuyor. Sal-

dırıya geçmeden önce günlerce ileri geri düşünüyordu. Bu yüzden, Lincoln'e savaşın kaybedileceğinden yakınanlar gittikçe artmıştı. En sonunda Lincoln, general Melellan'a şöyle yazar:

"Dostum Melellan,

Orduyu kendiniz kullanmak istemiyorsanız, lütfen bir zaman için bana kiralayınız.

Saygılarımla,

A. Lincoln"

*

KİMİN BACAĞI?

Ailesinden pek çoğu felç olup öldüğü için, Amerikan Cumhurbaşkanı Jackson da, felç olacağından korkuyordu. Eşi ölüp yalnız kalınca morali de bozulmuştu. Bir gün, kalabalık konuklarından bir genç kızla satranç oynarken yine endişe-

SABREDİN

Heki~,

-Yanlış teşhis koymuşlar, dedi

-Sinirlenen kadın,

-Sizinkinin doğru olduğu nereden belli? deyince hekim,

-Biraz sabredin, dedi, ölünce anlarsınız teşhisimin ne kadar doğru olduğunu...

Rahatsız olmayın

İngiltere' nin İkinci Dünya Savaşındaki ünlü Başbakanı Winston Churchill'in liberallerden ayrılıp muhafazakâr partiye girdiği günler - de, evindeki davetlilerden bir genç kadın,

-Yalnız iki şeyinizi beğenmiyorum...Dedi.

-Nedir onlar?

-Biri siyasetiniz, biri de bıyıklarınız...

Churchill,

-Boşuna rahatsız olmayın, dedi, nasıl olsa ikisi de uzağınızda, doku - namazsınız...

lenip masanın altındaki sağ bacağını yokladı. Birden bozuldu, rengi uçtu, bitkin bir sesle,

-İşte, dedi, sonunda sağ bacağım felç oldu.

-Nerden anladınız? diye sordular.

-On dakikadır sağ bacağımı çimdikliyorum, hiç acı duyduğum yok..

Jackson'la satranç oynayan genç kız,

-Affedersiniz ama, dedi, deminden beri benim bacağımı mıncıklıyordunuz...

*

GÖZ KAPAKLARI

İnsanîyetçiliğiyle tanınmış, Amerika'nın Cumhurbaşkanı Wilson, sık sık şu olayı anlatırmış:

Üniversitedeyken birtakım profesörler, öğrencileri aşırı bir disiplin ve gözetim altına almışlardı. Bir gün bu profesörler, davranışlarını beğenmedikleri bir öğrenci için sıkı bir tartışmaya girmişlerdi. Öğrencinin cezalandırılmasını isteyen bir profesör,

-Her kötü şeyi göreceğiz, Tanrı bize bir çift gözü boşuna vermemiştir! diyordu.

İyi yürekli bir profesör de ona şu cevabı vermişti.

-Çok doğru, Tanrı bize bir çift göz verdi ama, göz kapakları da verdi...

ÖLME MELİ YDİN !

Mezarın başındaki adam,

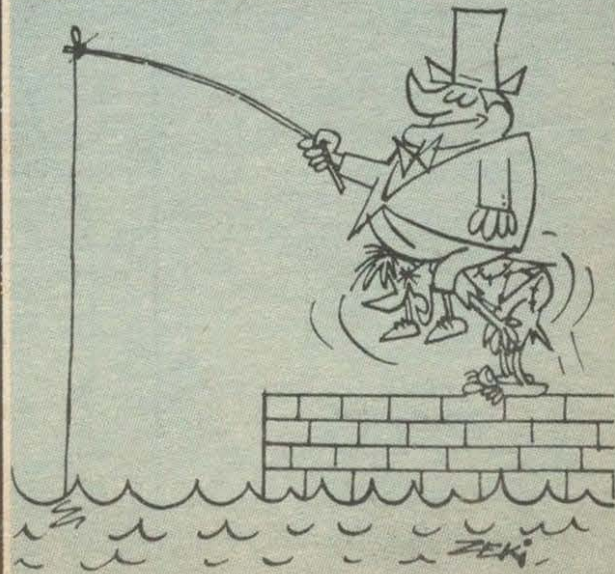
-Ah, sen ölmemeliydin. Nasıl oldu da öldün.. diye inleyip ağlayıp, ah vah ediyordu.

Adama acıyan mezarlık bekçisi,

-Yakın akrabanız mıydı? Diye sordu.

Adam,

-Yok canım, dedi karımın benden önceki kocası..

- Kocam soyunmama müsaade etmiyor da, muayene etmeniz için ağrıyan yerimin resmini getirdim .

dasına götürdü .Harika köpek, önce Şekspir piyes - lerinden parçalar okudu, sonra ünlü operalardan ar-yalar söyledi.

Film yapımcısı,
-İyi, iyi.. dedi, şimdi de açsın da bacakları-nı görelim.

*

O SİGORTALI

Çocuk, plajda güneş banyosu yapan annesine,
-Denize giriyorum an-ne! Dedi.

Kadın,
-Olmaz, dedi, çok a-kıntı var.
-Ama babam yüzüyor.
-Onun hayat sigorta-sı var.

*

BAKANLAR

Genç kız annesine yakındı :

-Bir daha anne-an-nemle sokağa çıkarsam iki olsun.

-Neden kız ?

-Herkes bacakları -ma bakıyormuş da, yerin dibine geçiyormuş da, fa-lan da filân...

-Peki, ya nerene bakıyorlar ?

-Nereme bakacak -lar anneciğim ?...Tabi mini eteklerime...

NEDEN?

-Oğlum, büfede iki elma vardı, neden bir ta-ne kalmış..

-Karanlıkta öbürü

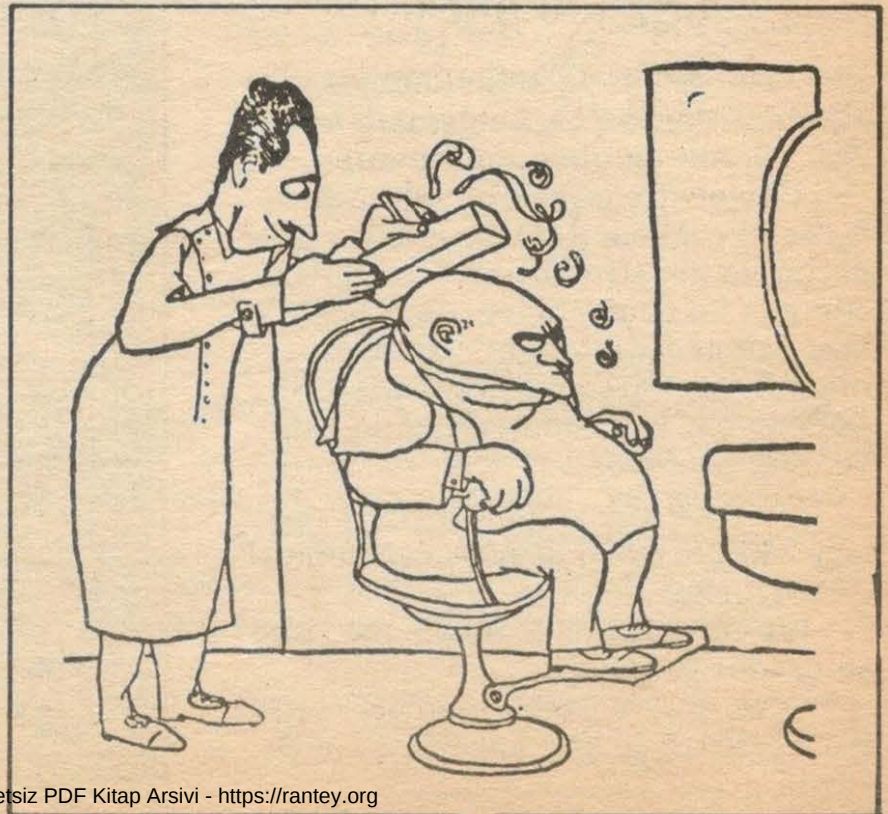
nü görememişim anne!

*

ALIŞKANLIK

Adam, harika köpe - ğini film yapımcısının o -

Herkesin yaka silk - tiği öyle kötü bir adam -

AZİZ PEKÜN'DEN

taşlama

Nasrettin Hoca'nın hemşerisi Aziz Perkün, Akşehir' de hekimlik yapmaktadır. Yergileri ve taşlamaları dillerde dolayan Aziz Perkün'ün bir taşlamasını sunuyoruz.

MÜNACAT (TANRIYA YAKARMA)

1

Eskiden riyaya vermezdin değer
Ben seni münezzeh anırdım, meğer
Penpehe olmuşsun sen de başeğer...
Ulular ulusu, hey yüce Tanrı !

2

Korkuyla anardık adını bile !
Yüreğe girmezdi en küçük hiyle!
Ne vardı da kendini düşürdün dile !
Ulular ulusu, hey yüce Tanrı !

3

Kuran'ın okunur radyoda, barda
Ezan'ın inliyor gûş-i ağıyada !
Sonunda olduk mu hep bir ayarda !
Ulular ulusu, hey yüce Tanrı !

4

Baloda, kokteylde, koroda, cazda
Hep seni anarlar cümbüşte, sazda...
Düğün dernek mi var yoksa Hicaz'da
Ulular ulusu, hey yüce Tanrı !

5

Camide ibadet sana bir yıldı !
Şimdiyse oralar muraî doldu !
Haydi biz kanalım, ya sana n'oldu?
Ulular ulusu, hey yüce Tanrı !

6

Şu sana sırnaşan suratlara bak,
Ne kadar kirliyse o kadar korkak !
En azından yemiştir her biri bin hak!
Ulular ulusu, ey yüce Tanrı !

7

Bilmem ki Mevlid'in kutsiyeti ne?
Geveler dururlar oy niyetine
Yarar mı ruhların sükûnetine?
Ulular ulusu, hey yüce Tanrı !

8

Süleyman Çelebi bilse öğmezdi !
Muhammed, nâhil dillerde gezdi !
Kulların o himhim seslerden bezdi.
Ulular ulusu, hey yüce Tanrı !

9

N'olur, şu riyakâr kafalara vur !
Üflet İsrâfil'e zamansız bir sûr...
Mahşere bırakma, yetişir, sustur !
Ulular Ulusu, hey yüce Tanrı !

10

Gönüller gönlünce ansın adını,
Yetiştir o sonsuz adl dâdini !
Görelim ölmeden, ko imdâdını !
Ulular ulusu, hey yüce Tanrım !

dı ki, öldüğü zaman kim-
se tabutunun başında ko-
nuşmak istemeyince, ai -
lesi parayla hatip tut -
muştı. Hatip, tabutun ba-
şında,

-Ey soylu insan. Ey
büyük ruh! Sen sonsuzluk
gerçekler ve aydınlıklar
ülkesine kanat açmış u -
çup giderken sana ses
leniyor ve diyoruz ki...

Deyince ölen adamın ka-
rısı, yanındaki oğluna,
-Aman, dedi, kuşku -
lanmaya başladım, git bak
yoksa tabutun içindeki ba-
ban değil mi?

